

Mines de Bauxita

Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Alçada: 650

Coordenades:

Latitud: 41.472701985953
Longitud: 1.5772676100051
UTM Est (X): 381204
UTM Nord (Y): 4592210

Classificació

Número de fitxa 08122 - 763
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Fitxes associades:
[Orpinell "Mina"](#)
Autoria de la fitxa Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa: dc., 16/11/2022 - 23:08

Història

A l'exposició Universal de Paris del **1855** es van exhibir barres d'alumini junt amb les joies de la corona de França. L'alumini era considerat un metall rar. A finals del mateix segle es va inventar un procés que permetia l'obtenció de l'òxid d'alumini a partir de la bauxita i el seu ús s'ha generalitzat, en la construcció,

en la fabricació d'envasos, d'automòbils, d'avions, i en la fabricació del paper, com a pigment o per fabricar abrasius, entre altres.

El **1918** el Dr M. Faura i Sans a *Naturalesa, origen i edat de formació*

de les Bauxites de la Serra de La Llacuna, explica que les reserves de Bauxita de Mediona, junt amb les de La Llacuna i Miralles es troben entre les primeres conegudes a Catalunya. *Ell va practicar el reconeixement dels afloraments de prop de Sant Joan, Orpinell, Tossals dels Agullons, Puigfred, Montori i Rovinat. Tots els llits son verges, sense haver-s'hi practicat cap treball d'exploració; solament a Orpinell, i encara superficialment. Així es, que el mineral es troba, generalment, escampat en la superfície, d'on s'han recollit les mostres, i d'algun d'ells fins n'han extret certes partícules considerables.*

J. Closas i Miralles, de la Institució Catalana d'Història Natural de Barcelona, el 1949 explica que solament es coneixien els jaciments de Mediona, La Llacuna i Miralles, i que es van estudiar altres possibilitats a Peramola, Alinyà, Alòs de Balaguer, Rialb i Tuixent, entre altres. Precisament en esgotar-se les mines de la zona, l'empresa concessionària va continuar amb l'explotació de la bauxita en aquestes localitats. Actualment ja solament s'explota la mina de bauxita d'Horta de Sant Joan.

Entre **1928 i 1933** l'empresari miner L. Queraltó havia extret 5.686 Tm de les mines de la Llacuna-Mediona donant feina a 16 obrers. El 1933, se'n va fer càrrec una empresa bilbaïna. Amb el procés autàrquic després de la guerra civil, Alquímia C.A. va tornar a posar en marxa les mines. En aquesta època, va funcionar la mina Adelaida, ja en el terme municipal de Miralles.

La concessió per l'explotació de la bauxita s'havia donat el **1931** i es va deixar d'extreure mineral l'any **1965**. La Mina de Puigfred s'anomenava *Neus*, la de Montori, *Agustina*, i la d'Orpinell, *Teresita*.

El 23 de març de **1971** el Butlletí Oficial de l'Estat va publicar la resolució de la Delegació Provincial de Barcelona del Ministeri d'Indústria per la que es feia pública la caducitat de les concessions d'explotació minera per renúncia:

2.604. «Nevada». Bauxita. 14. Mediona.

3.170. «Vírgen de Nuria». Bauxita. 12. Mediona

2.568. «Margarita». Bauxita. 20. Mediona i La Llacuna

2.569. «Elvira». Bauxita. 18. La Llacuna.

2.074. «Conobita». Bauxita. 10. La Llacuna.

2.636. «Francisca». Bauxita. 12. La Llacuna.

2.637. «Rita». Bauxita. 9. La Llacuna.

2.730. «Juan Antonio». Bauxita. 9. La Llacuna.

2.731. «Francisco de Asís». Bauxita. 29. La. Llacuna.

3.171. «San Eduardo». Bauxita. 80. La. Llacuna.

2.635. «Maria». Bauxita. 24. Santa Maria de Miralles.

2.728. «Eulalia». Bauxita. 42. Santa Maria de Miralles, a cal Ramonet.